

การศึกษาแรงจูงใจและกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรี

สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษา

มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

A STUDY ON MOTIVATION AND LEARNING STRATEGIES OF CHINESE UNDERGRADUATE STUDENTS MAJORING IN THAI AS A FOREIGN LANGUAGE: A CASE STUDY OF A UNIVERSITY IN YUNNAN PROVINCE, CHINA

Yu Zairui^{1*}, ชิดชไม วิสุตกุล²

^{1,2}วิทยาลัยครูสุริยเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต

Yu Zairui^{1*}, Chidchamai Visuttakul²

^{1,2}Suryadhep Teachers College, Rangsit University

*Corresponding Author E-mail: zairui.y64@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน 2) ศึกษาวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ข้อมูลเก็บรวบรวมจากนักศึกษาระดับปริญญา ตรีชาวจีน จำนวน 174 คน จากมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ซึ่งกำลังศึกษาในสาขาวิชา ภาษาไทย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.99 และ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ แบบไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยในระดับมาก ทั้งในด้านแรงจูงใจ ภายในและแรงจูงใจภายนอก โดยแรงจูงใจภายในที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การที่นักศึกษาสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มคนที่พูดภาษาไทยได้ ขณะที่แรงจูงใจภายนอกที่โดดเด่น คือ ความสามารถในการสื่อสาร ระหว่างการเดินทางในประเทศไทย 2) นักศึกษานำกลวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายมาใช้ โดยแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก โดยกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยเฉพาะการเรียนรู้จากสื่อเสริมช่วย เพิ่มพูนความเข้าใจในภาษาไทย รองลงมา ได้แก่ กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน กลวิธีที่ใช้ความจำ และ 3) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และผลการเรียนเฉลี่ย มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาวิชาภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย; แรงจูงใจภายใน; แรงจูงใจภายนอก; กลวิธีการเรียนภาษาไทย; นักศึกษาชาวจีน

Abstract

This research aimed to 1) study the motivation to study Thai language of undergraduate students at a university in Yunnan Province, China; 2) study the learning strategies of Thai language of undergraduate students at a university in Yunnan Province, China; and 3) study the relationship between personal factors and motivation to study Thai language of undergraduate students at a university in Yunnan Province, China. Data were collected from 174 Chinese undergraduate students from a university in Yunnan Province, China, who were studying in department of Thai Foreign Language. A questionnaire was used as the data collection tool, with a reliability of 0.99. The data were analyzed using descriptive statistics, including mean and standard deviation, and a Chi-square test for relationships.

The findings revealed that 1) students were highly motivated to study Thai, both intrinsic and extrinsic motivations. The highest mean score for intrinsic motivation was the ability to participate in activities with Thai-speaking people, while the most prominent extrinsic motivation was the ability to communicate while traveling in Thailand. 2) students used a variety of learning strategies, with each aspect having a high mean score. The strategy using knowledge and understanding had the highest mean score, especially learning from supplementary media to enhance understanding of Thai language. The second most common strategy was the strategy using supplementation and substitution and memory-based strategies, and 3) personal factors, including gender, grade level, and GPA, were significantly related to the motivation to choose to study Thai language at a statistical level of 0.05.

Keywords: Motivation in Learning Thai; Intrinsic Motivation; Extrinsic Motivation; Thai Learning Strategies; Chinese Students

บทนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ในทุกสังคม โดยมีบทบาททั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และการศึกษา อีกทั้งยังสะท้อนอารยธรรม เอกลักษณ์ และวัฒนธรรมของแต่ละชาติ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงจำเป็นต่อการสร้างความเข้าใจระหว่างประเทศและพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลในเวทีโลก แม้ว่าอังกฤษจะเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารทั่วโลก แต่ความสามารถด้านภาษาที่สามก็มีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในด้านธุรกิจ การศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การรู้หลายภาษาช่วยเปิดโลกทัศน์และส่งเสริมการเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม จึงเป็นทักษะที่สำคัญของนักศึกษา นักธุรกิจ และนักท่องเที่ยว ในบริบทของประเทศไทย ภาษาไทยถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ แม้จะไม่ใช่ภาษาสากล แต่มีบทบาทสำคัญในด้านเศรษฐกิจ การทูต และการท่องเที่ยว การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในประเทศจีนที่มีนักศึกษาเลือกเรียนภาษาไทยมากที่สุดในกลุ่มภาษาประเทศเพื่อนบ้าน (รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล และรุ่งภัสสรณ์ ศรีทราชนพัฒน์, 2564)

จากการศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในการประสานงานและอำนวยความสะดวกในกิจกรรมต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ดีและเข้าใจวัฒนธรรมไทยพอสมควร

อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาไทยเชิงธุรกิจ โดยเฉพาะคำศัพท์เฉพาะทาง คำทับศัพท์ และคำยืมจากภาษาอังกฤษ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความคล่องตัวในการสื่อสารทางธุรกิจ นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยมักอยู่ในโครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยจีนกับไทย เช่น ระบบ 2+1+1 หรือ 3+1 เป็นต้น ซึ่งมีช่วงศึกษาที่ประเทศไทย การวิจัยจึงควรมุ่งเน้นการเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่มีประสบการณ์ตรง เพื่อนำไปปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน การออกแบบการสอนให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนมีความสำคัญ หากไม่สอดคล้องกันอาจกระทบต่อแรงจูงใจและการปรับตัวของผู้เรียน รวมถึงภาพลักษณ์ของประเทศ (กนกพรรณ ธรรมสถิตสุข, 2565) โดยแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกมีบทบาทสำคัญต่อการตั้งเป้าหมาย การเลือกวิธีการเรียนรู้ และความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ กลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างยั่งยืน โดย Oxford (1990) ระบุว่า กลยุทธ์ เช่น การใช้ความจำ ความเข้าใจ การเสริมแรง การควบคุมตนเอง การเรียนรู้แบบภาพ และกลยุทธ์ทางสังคม ล้วนมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ตั้งอยู่ในภูมิภาคตะวันตกเฉียงใต้ของประเทศ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยระดับภูมิภาคที่ให้บริการด้านการศึกษาแก่ประชาชนในเขตจังหวัดหนิงเหอ พร้อมทั้งมุ่งสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการควบคู่กับการส่งเสริมความร่วมมือระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีวิสัยทัศน์แบบสากล ภายใต้วิสัยทัศน์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงจัดหลักสูตรภาษาและวัฒนธรรมระยะสั้น และดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษา กับมหาวิทยาลัยคู่สัญญาในต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในด้านภาษาไทย ซึ่งเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมในกลุ่มนักศึกษาจีน ในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยได้จัดโครงการแลกเปลี่ยนภาษาไทยระยะสั้น (3-6 สัปดาห์) โดยให้นักศึกษาเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเชิงปฏิบัติในบริบทจริงของสังคมไทย กิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงส่งเสริมทักษะภาษาไทยเท่านั้น แต่ยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้สัมผัสกับขนบธรรมเนียม ประเพณี วิถีชีวิต ตลอดจนเข้าใจสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของไทย ซึ่งช่วยเสริมสร้างประสบการณ์หลากหลายทางวัฒนธรรม และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ (เรวัฒน์ เพียรพจนนารถ และอุเทน ลาพิงค์, 2563)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาประเด็นเกี่ยวกับแรงจูงใจและกลวิธีการเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรี โดยใช้มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลยูนนานเป็นกรณีศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเสนอแนวทางในการวางแผนและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นสำหรับนักศึกษาจีนในปัจจุบันและอนาคต และเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องในการเรียนภาษาไทยในการพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมโลกในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บข้อมูล เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย และพฤติกรรมการเรียนรู้ รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

ประชากร และการศึกษาสำมะโน

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 190 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 40 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 45 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 45 คน

2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบสำมะโน (Census Study) คือ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติจากทุกหน่วยของประชากรหรือกลุ่มเป้าหมายที่สนใจทั้งหมด โดยไม่มีการสุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ซึ่งเป็นประชากรทั้งหมดและมีความสมัครใจเข้าร่วมการวิจัย จำนวน 174 คน (คิดเป็นร้อยละ 91.58 ของประชากร) ถือเป็นอัตราการตอบกลับที่สูงมาก ทำให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือสูงสำหรับประชากรกลุ่มนี้ ส่วนอีก 16 คนที่เหลือไม่สามารถเก็บได้เนื่องจากไม่ประสงค์ให้ความร่วมมือและไม่ได้พำนักอยู่ที่มหาวิทยาลัย ณ ขณะทำการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เครื่องมือแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 3 ข้อ คือ เพศ ระดับชั้น และผลการเรียนเฉลี่ย

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ประกอบด้วย 2 ด้าน จำนวน 20 ข้อ ได้แก่ 1) แรงจูงใจภายใน และ 2) แรงจูงใจภายนอก มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 ด้าน จำนวน 30 ข้อ ได้แก่ 1) กลวิธีที่ใช้ความจำ 2) กลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ 3) กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน 4) กลวิธีที่ใช้ข้อปฏิบัติ 5) กลวิธีเชิงวิพากษ์ และ 6) กลวิธีทางสังคม มีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษาแรงจูงใจและกลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาชาวจีนระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยเริ่มจากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จากนั้นจัดทำร่างแบบสอบถามและนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงเนื้อหาและภาษา ก่อนส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประเมินค่าสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence: IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 0.67–1.00 แสดงว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป็นที่ยอมรับได้ ต่อมาได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน จำนวน 30 คน และตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรของครอนบาค (Cronbach's Alpha) ได้ค่าเท่ากับ 0.99

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดทำหนังสือขออนุญาตเพื่อเก็บข้อมูล ส่งถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือ
2. ประสานงานกับอาจารย์ผู้ดูแลหลักสูตรหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง
3. แจกแบบสอบถามจำนวน 174 ชุด พร้อมแนบหนังสือขอความร่วมมือทางวิชาการ เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วน
4. ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับคืน และดำเนินการรหัสคำตอบ เพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย และกลวิธีการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าคะแนนเฉลี่ย (Best, 1977) ความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60	หมายถึง	อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40	หมายถึง	อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20	หมายถึง	อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00	หมายถึง	อยู่ในระดับมากที่สุด

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบไคสแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 82.20 และเพศชายจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80 โดยส่วนใหญ่กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 ศึกษาในระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 และศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 เป็นนักศึกษาใหม่ไม่มีผลการเรียนเฉลี่ย จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 31.20 ส่วนผลการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 24.10 ผลการเรียนเฉลี่ย 2.51-3.00 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.80 ผลการเรียนเฉลี่ย 3.51-4.00 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 17.20 และผลการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.50 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.70

1. ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$, $S.D.=1.24$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านแรงจูงใจภายใน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.05$, $S.D.=1.27$) รองลงมา คือ ด้านแรงจูงใจภายนอก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$, $S.D.=1.21$) ซึ่งมีรายละเอียดรายด้านดังนี้

1.1 ด้านแรงจูงใจภายในโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนภาษาไทยทำให้สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มคนที่พูดภาษาไทยได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การเรียนภาษาไทยทำให้อยากเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศไทย การเรียนภาษาไทยเป็นการพัฒนาตนเองให้เจอวัฒนธรรม และประเพณีใหม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ การเรียนภาษาไทยได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.2 ด้านแรงจูงใจภายนอกโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนภาษาไทยจะเป็นตัวช่วยให้สามารถสื่อสารเมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศไทย รองลงมา คือ การเรียนภาษาไทยทำให้มีความรู้มากขึ้นและการเรียนภาษาไทยทำให้สืบค้นข้อมูลและสื่อต่าง ๆ ที่เป็นภาษาไทยได้ และการเรียนภาษาไทยทำให้การเรียนได้เกรดดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์กลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนสาขาวิชาภาษาไทย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00$, $S.D.=1.22$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X}=4.08$, $S.D.=1.21$) รองลงมา คือ ด้านกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน ($\bar{X}=4.03$, $S.D.=1.21$) ด้านกลวิธีที่ใช้ความจำ ($\bar{X}=4.01$, $S.D.=1.21$) ด้านกลวิธีเชิงวิภาพ ($\bar{X}=3.97$, $S.D.=1.24$) ด้านกลวิธีทางสังคม ($\bar{X}=3.96$, $S.D.=1.26$) และด้านกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา ($\bar{X}=3.95$, $S.D.=1.24$) ซึ่งมีรายละเอียดรายด้านดังนี้

2.1 ด้านกลวิธีที่ใช้ความจำ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การฟังเพลงไทยหรือดูภาพยนตร์ภาษาไทยเพื่อให้จำคำศัพท์ได้ รองลงมา คือ การจดคำศัพท์ใหม่โดยการคิดถึงภาพของเหตุการณ์ซึ่งคำเหล่านั้นอาจจะถูกใช้ และ ใช้กลวิธีในการทบทวนคำศัพท์ภาษาไทยที่ได้เรียนรู้มาในแต่ละวัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2 ด้านกลวิธีที่ใช้ความรู้ความเข้าใจ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเรียนภาษาไทยเพิ่มเติมจากสื่อการเรียนรู้เสมอ ช่วยส่งเสริมความรู้และความเข้าใจในภาษาไทยมากยิ่งขึ้น รองลงมา คือ การดูรายการภาษาไทยทางสื่อเทคโนโลยีช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษาไทยและเข้าใจในวัฒนธรรม และการเล่นเกมภาษาไทยเป็นประจำช่วยพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3 ด้านกลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กลวิธีการคาดเดาความหมายคำศัพท์จากการอ่านเนื้อหาในประโยคสั้น ๆ และ กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากการฟังกับผู้สนทนาเพื่อให้ได้ใจความ รองลงมา คือ กลวิธีการใช้คำอื่นที่มีความหมายคล้ายกัน เมื่อนึกคำที่มีความหมายตรงไม่ออก และกลวิธีการคิดหาคำใหม่เพื่อให้ผู้สนทนาเข้าใจความหมาย มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.4 ด้านกลวิธีที่ใช้อภิปัญญา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กลวิธีการฝึกฝนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาไทยเป็นประจำ รองลงมา คือ กลวิธีการฝึกสนทนาภาษาไทยกับเพื่อนคนไทยทุกครั้ง เมื่อมีโอกาส และกลวิธีการประเมินการเรียนรู้ภาษาไทยของตนเองทุกวัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.5 ด้านกลวิธีเชิงวิภาพ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การให้กำลังใจและเชื่อมั่นในตนเอง เมื่อต้องสื่อสารเป็นภาษาไทย รองลงมา คือ การกระตุ้นตัวเองให้พูดภาษาไทยแม้ว่าจะกลัวที่จะพูดผิดก็ตาม และการเขียนบันทึกประจำวันเป็นภาษาไทยถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.6 ด้านกลวิธีทางสังคม โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นข้อย่อยพบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การขอให้ผู้สนทนาพูดช้าลง เมื่อฟังภาษาไทยไม่ทัน รองลงมา คือ การฝึกใช้ภาษาไทยกับเพื่อนชาวต่างชาติเพื่อเป็นการฝึกฝนตนเอง และการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ) กับแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

เพศ	แรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน											
	น้อยที่สุด						มากที่สุด					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	0	0.0	0	0.0	0	0.0	0	0.0	31	100.00	31	100.00
หญิง	13	9.09	10	6.99	25	17.48	30	20.98	65	45.45	143	100.00

X^2 test Sig = 30.648, Pearson chi-square P = 0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 1 พบว่า แรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศชาย ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 และเพศหญิง ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.45

3.2 ปัจจัยส่วนบุคคล (ระดับชั้น) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล (ระดับชั้น) กับแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน

ระดับชั้น	แรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน											
	น้อยที่สุด						มากที่สุด					
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้นปีที่ 1	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	54	100.00	54	100.00
ระดับชั้นปีที่ 2	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	37	100.00	37	100.00
ระดับชั้นปีที่ 3	0	0.00	0	0.00	10	22.22	30	66.67	5	11.11	45	100.00
ระดับชั้นปีที่ 4	13	34.21	10	26.32	15	39.47	0	0.00	0	0.00	38	100.00

แรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง												
ระดับ ชั้น	มณฑลยูนนาน ประเทศจีน											
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ

X^2 test Sig = 269.937, Pearson chi-square P = 0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า แรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านระดับชั้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ระดับชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ระดับชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.67 และระดับชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.47

3.3. ปัจจัยส่วนบุคคล (ผลการเรียนเฉลี่ย) มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ปัจจัยส่วนบุคคล (ผลการเรียนเฉลี่ย) กับแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง มณฑลยูนนานประเทศจีน

แรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง												
ผลการเรียน เฉลี่ย	มณฑลยูนนาน ประเทศจีน											
	น้อยที่สุด		น้อย		ปานกลาง		มาก		มากที่สุด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ

2.00 – 2.50	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	10	100.00	10	100.00
2.51 – 3.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.0	38	100.00	38	100.00
3.01 – 3.50	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.0	42	100.00	42	100.00
3.51 – 4.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	24	80.00	6	20.00	30	100.00
นักศึกษาใหม่ ไม่มีผลการ เรียนเฉลี่ย	13	24.07	10	18.52	25	46.30	6	11.11	0	0.0	54	100.00

X^2 test Sig = 261.193, Pearson chi-square P = 0.00*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า แรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคลด้านผลการเรียนเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.00-2.50 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.51-3.00 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

ผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.01-3.50 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ผู้ที่มีผลการเรียนเฉลี่ย 3.51-4.00 ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00 และนักศึกษาใหม่ไม่มีผลการเรียนเฉลี่ย ส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.30

อภิปรายผล

ผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว สามารถแสดงการอภิปรายผลได้ประเด็นต่าง ๆ ตามข้อค้นพบจากการวิจัยดังนี้

1. แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากทั้งในด้านแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษามีความสนใจและปรารถนาส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมกับเจ้าของภาษา การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย หรือการพัฒนาตนเองเพื่อโอกาสทางอาชีพในอนาคต ความสนใจและเป้าหมายที่ชัดเจนเหล่านี้เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญให้เกิดการเรียนรู้ที่จริงจังและต่อเนื่อง ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory: SDT) ของ Ryan & Deci (2000) ที่ระบุว่าแรงจูงใจของบุคคลเกิดจากความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยา 3 ประการ ได้แก่ ความเป็นอิสระ (Autonomy) ซึ่งสะท้อนจากความปรารถนาส่วนตัวที่จะเลือกเรียนภาษาไทยและความอยากเดินทางท่องเที่ยว ความสามารถ (Competence) ซึ่งเกิดจากความรู้สึกว่าตนเองทำได้ดีในการสื่อสารภาษาไทย และความสัมพันธ์ (Relatedness) ซึ่งเห็นได้จากการต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มคนที่พูดภาษาไทย การที่แรงจูงใจภายในเป็นตัวกระตุ้นหลัก ย่นนำไปสู่การเรียนรู้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ ขณะที่แรงจูงใจภายนอก เช่น การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเดินทางหรือโอกาสทางอาชีพ ก็เสริมแรงให้ผู้เรียนยังคงมุ่งมั่นกับการเรียนรู้ต่อไปเป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญญา ลัญญประสิทธิ์ และคณะ (2566) ที่พบว่า แรงจูงใจของนักศึกษาต่างชาติในการศึกษาเรียนรู้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย เนื่องจากความต้องการเรียนและหาโอกาสทำงานในประเทศไทย โดยมากนักศึกษากลุ่มนี้จะเคยอาศัยอยู่ในประเทศไทยในฐานะนักเรียนแลกเปลี่ยน รู้จักและคุ้นเคยกับวัฒนธรรมไทยในระดับหนึ่ง และชอบคนไทยและวัฒนธรรมไทย

2. กลวิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาภาษาไทย พบว่า นักศึกษานิยมใช้กลวิธีการเรียนรู้ด้านการใช้ความรู้ความเข้าใจมากที่สุด รองลงมาคือกลวิธีการเรียนรู้ด้านการใช้การเสริมและการทดแทน และในลำดับสุดท้ายคือกลวิธีการด้านอุปนิสัย ซึ่งแม้จะอยู่ในระดับน้อยที่สุด แต่ยังคงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากนักศึกษามีแนวโน้มที่จะใช้กลวิธีที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผลข้อมูลภาษาโดยตรงเพื่อทำความเข้าใจคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และการนำไปใช้จริง เห็นได้จากการใช้สื่อการเรียนรู้เสริม การดูรายการภาษาไทย การฟังเพลงและรับชมภาพยนตร์ไทย และการคาดเดาความหมายจากบริบท เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสามารถสื่อสารได้ กลยุทธ์เหล่านี้เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจและการ

แก้ปัญหาเฉพาะหน้าในการสื่อสาร ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ การจำแนกประเภทกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของ Oxford (1990) ที่เน้นย้ำถึงบทบาทของกลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Strategies) ซึ่งรวมถึงการวิเคราะห์ การให้เหตุผล และการใช้ทรัพยากรการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนประมวลผลข้อมูลภาษาใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กลวิธีที่ใช้การเสริมและการทดแทน (Compensation Strategies) สะท้อนถึงการปรับตัวของผู้เรียนเพื่อรักษาการสื่อสารให้ดำเนินต่อไปได้ แม้จะมีข้อจำกัดทางภาษา ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Fan (2020) ที่พบว่า นักศึกษาในประเทศจีนที่เรียนสาขาภาษาไทย มีกลวิธีการเรียนรู้โดยใช้สื่อมัลติมีเดียมากยิ่งขึ้นประกอบการเรียนการสอน โดยมีการดูหนัง ร้องเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีสุนทรียภาพ และมีการสร้างนวัตกรรมการสอน เช่น วิดีทัศน์ เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดความสนใจและเกิดความรู้ใหม่

3. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยพบว่า เพศ ระดับชั้นปี และผลการเรียนเฉลี่ย มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างในปัจจัยส่วนบุคคลเหล่านี้อาจนำไปสู่ประสบการณ์การเรียนรู้ ความคาดหวัง และแรงสนับสนุนที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลต่อระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษา โดยนักศึกษาชายและนักศึกษาชั้นปีต้น ๆ และมีผลการศึกษาที่ไม่สูงนัก มักมีแรงจูงใจสูงกว่าอาจเป็นเพราะมีความคาดหวังและโอกาสในการใช้ภาษาในการประกอบอาชีพหรือทำธุรกิจในอนาคต ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองและประสบการณ์ความสำเร็จในการเรียนรู้ที่ผ่านมา ผลการศึกษานี้สามารถอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม-พุทธิปัญญา (Social Cognitive Theory) ของ Bandura (1986) ที่เน้นย้ำถึงความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ซึ่งมักสะท้อนจากผลการเรียนที่ผ่านมา โดยผู้เรียนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมักจะมีแรงจูงใจในการเริ่มต้นและคงความพยายามในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเพศและระดับชั้นปี อาจเชื่อมโยงกับความคาดหวังทางสังคม หรือโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้และกิจกรรมทางสังคมที่หลากหลาย ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาแรงจูงใจที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชรินทร์ โคตรพันธ์ และคณะ (2563) ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มีหลากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียนการสอน ด้านการสามารถนำองค์ความรู้จากการเรียนไปใช้ได้จริง โดยปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ที่ผ่านมาและทางด้านครอบครัว ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลเหล่านี้จะนำไปสู่ความคาดหวังและแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามมีแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกในระดับสูง โดยเฉพาะในด้านการต้องการเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้พูดภาษาไทย และการอยากท่องเที่ยวประเทศไทย ขณะเดียวกันนักศึกษาส่วน

ใหญ่ใช้กลวิธีความจำในการเรียนรู้คำศัพท์ ดังนั้นควรส่งเสริมการบูรณาการวัฒนธรรมในห้องเรียน และใช้สื่อมัลติมีเดียเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนภาษาไทย

1.2 ผู้เรียนบางส่วนมีความวิตกกังวลในการฝึกทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน จึงควรจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกพูดมากขึ้น เช่น การอภิปราย การนำเสนอ และการสนทนาแบบทันที พร้อมทั้งสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย เพื่อเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์รายบุคคลหรือการสัมภาษณ์กลุ่ม เพื่อให้เข้าใจแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาไทยได้อย่างลึกซึ้ง

2.2 ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจและกลวิธีการเรียนภาษาไทยเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้รับ

ผลจากการวิจัยนี้ได้มอบองค์ความรู้ที่สำคัญเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับนักศึกษาชาวจีน ซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นหลักได้ดังนี้:

1. ความสำคัญของแรงจูงใจที่หลากหลายและบริบททางวัฒนธรรม ผลการศึกษาชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่านักศึกษาจีนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยในระดับสูง ทั้งจากปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก องค์ความรู้นี้เน้นย้ำว่าการออกแบบหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยควรบูรณาการกิจกรรมที่ส่งเสริมทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้สัมผัสและมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมไทยอย่างแท้จริง ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยเพิ่มพูนความสามารถทางภาษา แต่ยังตอบสนองความต้องการด้านความสัมพันธ์ (Relatedness) และความเป็นอิสระ (Autonomy) ตามหลักทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) อันเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ที่ยั่งยืน

2. บทบาทของกลวิธีการเรียนรู้ที่เน้นความเข้าใจและการประยุกต์ใช้ การค้นพบว่านักศึกษานิยมใช้กลวิธีด้านความรู้ความเข้าใจสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ผ่านสื่อเสริมและการเชื่อมโยงกับความจริงสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเหล่านี้พยายามทำความเข้าใจภาษาในเชิงลึก และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง องค์ความรู้นี้ชี้ให้เห็นว่าผู้สอนควรส่งเสริมการใช้กลวิธีเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง เช่น การนำสื่อมัลติมีเดียภาษาไทยที่หลากหลายมาใช้ในห้องเรียน เช่น ภาพยนตร์ เพลง สารคดี เป็นต้น และกระตุ้นให้นักศึกษาฝึกใช้กลวิธีแก้ปัญหา (Compensation Strategies) เมื่อเผชิญกับข้อจำกัดทางภาษา ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการสื่อสารและพัฒนาทักษะภาษาได้ครบถ้วนยิ่งขึ้น

3. อิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลต่อแรงจูงใจในการเรียนรู้ ผลการวิจัยยืนยันว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี และผลการเรียนเฉลี่ย มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนภาษาไทย องค์ความรู้นี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นที่สถาบันการศึกษาและผู้สอนจะต้องทำความเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน เพื่อออกแบบแนวทางการสนับสนุนที่เหมาะสม โดยเฉพาะการตระหนักถึง

ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ของนักศึกษา ซึ่งอาจสะท้อนจากผลการเรียนและปรับวิธีการสอนให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะเฉพาะ เช่น การให้คำแนะนำหรือจัดกิจกรรมเสริมสำหรับนักศึกษาในแต่ละชั้นปี หรือการสร้างแรงเสริมทางบวกเพื่อส่งเสริมแรงจูงใจของนักศึกษาแต่ละคน เป็นต้น การตระหนักถึงปัจจัยเหล่านี้จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยนี้เน้นย้ำว่าการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับนักศึกษาจีนจะประสบความสำเร็จสูงสุด เมื่อมีการพิจารณาอย่างรอบด้านถึงแรงจูงใจของผู้เรียน พฤติกรรมการเรียนรู้ และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการเรียนรู้ การนำองค์ความรู้เหล่านี้ไปปรับใช้จะช่วยให้ออกแบบหลักสูตร สื่อการสอน และกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างตรงจุด มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมั่นใจในโลกแห่งความเป็นจริง

เอกสารอ้างอิง

- กนกพรรณ ธรรมสถิตสุข. (2565). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติ ที่มีต่อหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย
พื้นฐาน: กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. *วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ*,
29(1), 239-255.
- ชรินทร์ โคตรพันธ์, ปิยะธิดา ขวัญญา, เพ็ญศรี ปาเกรียงไกร, อนุชา ปัญญาอิน และเหนือขวัญ บัวเพื่อน.
(2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ลำปาง. *วารสารวิชาการนอร์ทเทิร์น*, 7(1), 26-36.
- ธัญญา ลัญญประสิทธิ์, รัตนพงศ์ คงเจริญ, วิสวัส ทองธีรภาพ, สุดาวดี จันท์ภักดิ์ และเนตรชนก ฤทธาคนี.
(2566). การศึกษาไทยในสายตานักศึกษาต่างชาติ: กรณีศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร. *วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(3), 93-106.
- รพีพรรณ เพชรอนันต์กุล และรุ่งกมลสรณ์ ศรีทธานพัฒน์. (2564). การสร้างแบบฝึกการเขียนเพื่อพัฒนาทักษะ
การเขียนภาษาไทย ของนักศึกษาจีนที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต. *วารสารบัณฑิตแสงไคมคำ*, 6(2),
227-239.
- เรวัฒน์ เพียรพจนนารถ และอุเทน ลาพิงค์. (2563). แนวทางส่งเสริมการปฏิบัติศาสนพิธีทางพระพุทธศาสนา
ของนักศึกษาจีน เอกภาษาไทย สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. *วารสารพุทธศาสตร์ศึกษา*,
11(1), 19-32.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: A social cognitive theory*. New
Jersey: Prentice-Hall.
- Best, J.W. (1977). *Research in Education* (3rd ed). New Jersey: Prentice-Hall.

- Fan, Z. (2020). การศึกษาการจัดเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Oxford, R. (1990). *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*. New York: Newbury House Publishers.
- Ryan, R.M., & Deci, E.L. (2000). Self-determination theory and the facilitation of intrinsic motivation, social development, and well-being. *American Psychologist*, 55, 68-78.